

Adam constă, potrivit fragmentului evanghelic de astăzi, într-o atitudine constantă de respingere a tentațiile venite din partea ispititorului și de orânduire a vieții în conformitate cu voința lui Dumnezeu, voință exprimată în Sfânta Scriptură. Noi știm că o astfel de atitudine îi va cere lui Isus să accepte crucea și chiar să moară pe ea. Dar reușita lui nu venea doar din tenacitatea sa, ci și ea a fost susținută de post și de rugăciune. Într-adevăr, postul (care ne învață să spunem Nu! tentației), rugăciunea (care ne pune în legătură permanentă cu Dumnezeu) și trăirea în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu i-au dat lui Isus acel echilibru al omului voit de Dumnezeu. Drept dovadă ne stă sugestia atmosferei paradisiace care încheie episodul Ispitirii lui Isus în pustiu.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 22 februarie - 1 martie 2026

22	D	DUMINICA I DIN POST; Catedra Sf. Ap. Petru; Sf. Margareta din Cortona, clg.
23	L	Sf. Policarp, ep. m. (*)
24	M	Fer. Marcu de Marconi, pr.
25	M	Sf. Cezar, medic
26	J	Sf. Alexandru, ep.
27	V	Sf. Gabriel al Maicii Îndurerate, clg.
28	S	Ss. Roman, abate; Ioan Cassian, pr. (*); Fer. Antonia, clg.
1	D	DUMINICA II DIN POST; Sf. Albin, ep.

Gândul săptămânii

“În ceea ce privește iubirea de Dumnezeu, e singura iubire care nu riscă să fie oarbă.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

22 februarie 2026 • DUMINICA I DIN POST • Catedra Sf. Ap. Petru; Sf. Margareta din Cortona, clg.

LECTURA I

Crearea protopărinților și păcatul.

Citire din cartea Genezei 2,7-9; 3,1-7

Domnul Dumnezeu l-a plăsmuit pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul a devenit ființă vie. Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și l-a așezat acolo pe omul pe care îl plăsmuise. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni de mâncat, pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoașterii binelui și răului. Șarpele era cel mai viclean dintre toate animalele câmpului, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a zis către femeie: “A spus cu adevărat Dumnezeu să nu mâncați din niciun pom al grădinii?” Femeia i-a răspuns șarpelui: “Putem să mâncăm din roadele pomilor din grădină; numai din rodul pomului din mijlocul grădinii a zis Dumnezeu: «Să nu mâncați din el, nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți!»” Și șarpele a zis către femeie: “Nicidecum nu veți muri! Dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”. Și femeia a

văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut ochilor și că pomul era de dorit, ca unul care dă înțelepciune și a luat din rodul lui, și a mâncat și i-a dat și bărbatului care era cu ea și a mâncat și el. Și li s-au deschis ochii amândurora și au cunoscut că erau goi; au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut acoperăminte.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 50(51),3-4.5-6a.12-13.14 și 17 (R.: cf. 3a)

R.: Ai milă de noi, Doamne, căci am păcătuit!

Ai milă de mine, Dumnezeule, după marea ta bunătate, și, după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărâdelegea mea! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu! **R.**

Căci recunosc fărâdelegea mea și păcatul meu stă pururi înaintea mea. Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit și ce-i rău înaintea ta am săvârșit. **R.**

Creează în mine o inimă curată,
Dumnezeule,
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul
meu!
Nu mă alunga de la fața ta
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine!
R.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale
și întărește-mă cu duh binevoitor!
Doamne, deschide-mi buzele
și gura mea va vesti lauda ta! **R.**

LECTURA A II-A

Unde s-a înmulțit păcatul, s-a revărsat cu prisosință harul.

*Citire din Scrisoarea sfântului apostol
Paul către Romani 5,12-19*

Fraților, după cum printr-un singur om
a intrat păcatul în lume, și, prin păcat,
moartea și astfel moartea a trecut la toți
oamenii, pentru că toți au păcătuit... De
fapt, până la Lege, păcatul era în lume,
dar păcatul nu este imputat cât timp nu
este Legea. Totuși moartea a domnit de
la Adam și până la Moise chiar și peste
cei care nu păcătuiseră după exemplul
căderii lui Adam, care este chipul celui
care are să vină. Însă darul nu este la
fel cu greșeala: căci dacă prin greșeala
unuia singur au murit cei mulți, cu atât
mai mult harul lui Dumnezeu și darul
harului unui singur om, Isus Cristos,
a fost revărsat cu prisosință asupra
celor mulți. Și darul nu este la fel cu
ce a adus acel “unul” care a păcătuit,
căci judecata de la acel unul a dus la
condamnare, pe când harul, de la multe
greșeli, a dus la justificare. Într-adevăr,
dacă moartea prin greșeala unuia
singur a domnit din cauza unuia
singur, cu atât mai mult cei ce primesc

cu prisosință harul și darul justificării
vor domni în viață prin unul singur,
Isus Cristos. Așadar, după cum prin
greșeala unuia singur condamnarea
a ajuns la toți oamenii, tot la fel, prin
actul de dreptate al unuia singur, a
ajuns la toți oamenii justificarea care
dă viață. Într-adevăr, după cum prin
neascultarea unui singur om, cei mulți
au fost făcuți păcătoși, tot la fel, prin
ascultarea unuia singur, cei mulți vor
fi făcuți drepecți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 4,4b

Nu numai cu pâine va trăi omul, ci și
cu tot cuvântul care iese din gura lui
Dumnezeu.

EVANGHELIA

**Isus postește patruzeci de zile și
este ispitit.**

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul Matei
4,1-11*

În acel timp, Isus a fost condus de
Duhul în pustiu ca să fie ispitit de
diavol. După ce a postit patruzeci de
zile și patruzeci de nopți, în cele din
urmă i s-a făcut foame. Apropiindu-
se, Ispititorul i-a zis: “Dacă ești Fiul lui
Dumnezeu, spune ca pietrele acestea
să devină pâini!” Dar el, răspunzând,
i-a zis: “Este scris: «Nu numai cu pâine
va trăi omul, ci și cu tot cuvântul care
iese din gura lui Dumnezeu»”. Atunci
diavolul l-a dus în cetatea sfântă, l-a
așezat pe coama templului și i-a spus:
“Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-
te jos, căci este scris: «Le va porunci

îngerilor săi cu privire la tine și te
vor purta pe mâini ca nu cumva să-ți
lovești piciorul de vreo piatră!»” Isus
i-a zis: “Din nou este scris: «Nu-l
vei ispititi pe Domnul Dumnezeuul
tău»”. Diavolul l-a dus apoi pe un
munte foarte înalt, i-a arătat toate
împărățiile lumii și gloria lor și i-a
spus: “Îți voi da toate acestea dacă
vei cădea înaintea mea și mă vei
adora”. Atunci Isus i-a spus: “Pleacă,
Satană! Căci este scris: «Pe Domnul
Dumnezeul tău îl vei adora și numai
lui îi vei aduce cult»”. Atunci, diavolul
l-a lăsat. Și iată că veneau îngeri și îi
slujeau!

Cuvântul Domnului

***

*Ne aflăm în prima duminică a
Postului Mare, a acestui timp
liturgic în care încercăm să
înțelegem de ce a trebuit Isus Cristos
să pătimească și să moară și, mai
ales, ce consecințe au pentru noi
Moartea și Învierea sa glorioasă.
Liturgia Cuvântului a acestei
duminici ne poartă, mai întâi, în
timpul începuturilor, acolo unde
s-au croit destinele umanității.
Atunci, în climatul de armonie ce
domnea după creație, s-a produs
o perturbare majoră ale cărei
efecte le resimte fiecare om. Sfântul
Paul a fost cel care a evocat cel mai
bine efectele acestei perturbări: îmi
este ușor să vreau binele, dar nu
să-l și fac, deoarece nu binele, pe
care îl vreau îl fac, ci răul, pe care
nu-l vreau, pe acela îl făptuiesc...
Descopăr prin urmare această
lege, că atunci când vreau să fac*

*binele, mai la îndemână îmi vine
păcatul... Cine mă va libera de
acest trup dător de moarte? (Rm
7,19.21). Autorul cărții Genezei a
înfățișat cauzele acestei destrămări
interioare cu trăsăturile căderii
primilor oameni în ispita de a fi ca
Dumnezeu. Or, această dorință,
potrivit Gn 3,1-6, nu era înăscută
în om, ci lui i-a fost indusă de către
un ispititor. Cert este că, imediat
ce au gustat fructul oprit, primii
oameni au făcut o descoperire
cumplită: erau goi. Altfel spus, au
descoperit că fără Dumnezeu ei nu
mai valorează nimic.*

*Psalmul responsorial se face ecoul
strigătului după ajutor pe care
îl exprimă fiecare om după ce a
mâncat din fructul oprit: Ai milă
de mine, Dumnezeule, după marea
ta bunătate, și după mulțimea
îndurărilor tale șterge fărădelegea
mea... Căci recunosc fărădelegea
mea și păcatul meu stă pururi
înaintea mea... Dă-mi iarăși bucuria
mântuirii tale și întărește-mă cu
duh binevoitor.*

*Unui astfel de strigăt Dumnezeu îi
răspunde, potrivit lecturii a doua,
corectând păcatul lui Adam: precum
prin greșeala unuia a venit osânda
pentru toți oamenii, așa și prin
dreptatea unuia a venit pentru toți
oamenii îndreptarea care dă viață.
Căci precum prin neascultarea unui
om au devenit păcătoși cei mulți,
tot așa prin ascultarea unuia vor
deveni drepecți cei mulți. Or, Omul
care a reparat greșeala lui Adam nu
este altul decât Isus Cristos.
Să remarcăm faptul că modalitatea
prin care Isus a reparat greșeala lui*